
MITÄ ON TAPAHTUNUT?

Se oli heinäkuun 3—4 päivänä. Työläiset ja sotilaat marssivat yhdessä pitkin Pietarin katuja julistaen: „Kaikki valta työväen ja sotilaiden edustajain Neuvostoille!“.

Mitä työläiset ja sotilaat silloin tahtoivat, mitä he pyrkivät saamaan aikaan?

Ehkä Neuvostojen kukistamisen?

Ei tietenkään!

Työläiset ja sotilaat pyrkivät silloin saamaan aikaan sen, että Neuvostot olisivat ottaneet käsiinsä kaiken vallan ja helpottaneet työläisten, talonpoikien, sotilaiden ja matruusien raskasta elämää.

He pyrkivät voimistamaan Neuvostoja eivätkä heikentämään ja tuhoamaan niitä.

He tahtoivat, että Neuvostot olisivat vallan otettuaan katkaisseet suhteensa tilanherroihin ja antaneet maat talonpojille nyt heti lykkäämättä asiaa määrättömäksi ajaksi.

He tahtoivat, että Neuvostot olisivat vallan otettuaan katkaisseet suhteensa kapitalisteihin ja luoneet tehtaissa paremmat työehdot ja työväenvalvonnan.

He tahtoivat, että Neuvostot olisivat julistaneet oikeudenmukaiset rauhanehdot ja vihdoinkin lopettaneet raskaan sodan, joka vie miljoonien nuorukaisten hengen.

Sen pyrkivät työläiset ja sotilaat silloin saamaan aikaan.

Mutta Toimeenpanevan komitean johtomiehet, menshevikit ja eserrät, eivät halunneet kulkea vallankumouksen tietä.

He pitivät parempana sovintoa tilanherrojen kanssa kuin liittoa vallankumouksellisen talonpoikaiston kanssa.

He pitivät parempana sovintoa kapitalistien kanssa kuin liittoa vallankumouksellisten työläisten kanssa.

He pitivät parempana liittoa upseerikoululaisten ja kasakkain kanssa kuin liittoa vallankumouksellisten sotilaiden ja matruusien kanssa.

Julistettuaan valapattoisesti bolshevistiset työläiset ja sotilaat vallankumouksen vihollisiksi he suuntasivat aseensa heitä vastaan vastavallankumouksen hyväksi.

Sokeat! He eivät huomanneet, että bolshevikkeja ampuessaan he ampuivat vallankumousta valmistellen vastavallankumouksen voittoa.

Juuri sen vuoksi ryömivätkin silloin esiin siihen asti lymypaikoissa piileksineet vastavallankumoukselliset.

Ja tähän aikaan alkanut rintaman murtuminen, joka paljasti puolustuskantaa ajavien politiikan turmiollisuuden, antoi yhä enemmän toiveita vastavallankumoukselle.

Eikä vastavallankumous jättänyt käyttämättä hyväkseen menshevikkien ja eserrien „virhettä“.

Säikäytettyään ja saatettuaan heidät pois tolaltaan, kesytettyään ja liitettyään heidät ympärilleen vastavallankumouksen päämiehet, herrat Miljukovit, aloittivat sotaretken vallankumousta vastaan. Sanomalehtien hävitys ja lakkauttaminen, työläisten ja sotilaiden aseistariisuminen, vangitsemiset ja pieksemiset, valhe ja parjaus, lahjottujen poliisikyttien harjoittama puolueemme johtajien inhoittava ja halpamainen parjaus — sellaisia ovat sovittelupolitiikan hedelmät.

Asia on mennyt niin pitkälle, että julkeiksi käyneet kadetit asettavat uhkavaatimuksia uhkaillen ja terrorisoiden, sättien ja parjaten Neuvostoja, ja pahoin pelästyneet menshevikit ja eserrät luovuttavat aseman toisensa jälkeen ja samalla urhoolliset ministerit lentävät paikoiltaan kuin lastut kadettien iskuista puhdistaen tietä Miljukovin käskyläisille vallankumouksen... „pelastamisen“... hyväksi.

Tarvitseeko tämän jälkeen ihmetellä sitä, että vastavallankumous juhlii voittoa?

Sellainen on nyt tilanne.

Mutta näin ei voi jatkua kauan.

Vastavallankumouksen voitto on tilanherrojen voitto. Mutta talonpojat eivät voi enää elää ilman maata. Sen vuoksi on ratkaiseva taistelu tilanherroja vastaan kiertämätön.

Vastavallankumouksen voitto on kapitalistien voitto. Mutta työläiset eivät voi rauhoittua, ellei heidän olojaan paranneta perusteellisesti. Sen vuoksi on ratkaiseva taistelu kapitalisteja vastaan kiertämätön.

Vastavallankumouksen voitto merkitsee sodan jatkamista, mutta sota ei voi jatkua kauan, sillä koko maa on menehtymäisillään sen taakan alla.

Tämän vuoksi vastavallankumouksen voitto on hatara ja tilapäinen.

Tulevaisuus kuuluu uudelle vallankumoukselle.

Vain täydellisen kansanvallan toteuttaminen voi antaa talonpojille maat, säännöstellä maan taloudellisen elämän ja turvata rauhan, joka on niin välttämätön Euroopan paljon kärsineille kansoille.

*„Rabotshi i Soldat“ № 1,
heinäkuun 23 pnä 1917*

Artikkeli ilman allekirjoitusta